

Arrest

nr. 231 201 van 14 januari 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en J. BRAUN
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juli 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 november 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. BRAUN *loco* advocaat D. ANDRIEN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te hebben en een sjiitische moslim van Arabische origine te zijn. U bent geboren in Basra en woonde er ook uw hele leven tot aan uw vertrek uit Irak op 20 juli 2018. Uw ouders scheidden toen u nog kind was. U groeide op bij uw tante en ging vervolgens samenwonen met uw broer A.. U liep school tot uw 17 jaar en stopte vervolgens omwille van financiële redenen. U begon vervolgens te werken in de bouw. Toen u nog school liep was u reeds actief op social media.

U maakte een viertal pagina's aan op Facebook waarop u ondermeer over sociale en maatschappelijke problemen en politiek berichtte. Naarmate uw pagina's meer bekendheid verwierven werd u geleidelijk aan ook door verschillende bedrijven betaald om op uw pagina's te adverteren. Uiteindelijk verdiende u hier goed geld mee en stopte u uw werk in de bouw. Sinds 2016 hield u zich nog enkel bezig met social media. U had miljoenen volgers op uw pagina's. U richtte rond maart / april 2018 tevens een eigen bureau op. U ging de straat op om mensen te interviewen over ondermeer de wantoestanden in Basra en plaatste deze interviews vervolgens op uw pagina's, dit om de mensen te informeren over het slechte beleid, de corruptie, ... en zo te vermijden dat dezelfde politici bij de verkiezingen van mei 2018 opnieuw zouden verkozen worden. Omwille van de kritieken die u postte, zou u verschillende bedreigingen ontvangen hebben via social media. De bedreigingen werden telkens vanop valse accounts verstuurd maar u vermoedt dat de bedreigingen vanuit de partijen zelf kwamen. U werd ook telefonisch bedreigd. Korte tijd nadien zou u door verschillende personen, behorend tot Badr, Asaeb al Ahl Haqq (AAH) en al Dawaa-partij, gecontacteerd met de vraag campagne voor hen te voeren in het kader van de nakende parlementsverkiezingen van mei 2018. U weigerde al deze verzoeken tot samenwerking omdat alle partijen en politici in uw ogen corrupt zijn. U begon daarentegen tussen maart en mei 2018 op uw pagina's kritiek te uiten en tegen de verschillende partijen en politici die u hadden gecontacteerd te berichten. De bedreigingen bleven voortduren. In april 2018 huwde u ondertussen met S. X. Toen na de verkiezingen bleek dat 30% van de voormalige politici verloren hadden, zouden uw problemen nog zijn toegenomen. In de nacht van 15 op 16 mei 2018 zou er een inval geweest zijn in uw bureau. Toen u op 16 mei bij uw bureau aankwam, zou u dit volledig vernield hebben aangetroffen. U besepte toen dat het menens was, maar zag het niet zitten om te stoppen met uw berichten. Sinds de inval in uw bureau verbleef u, samen met uw vrouw, afwisselend bij uw tante alsook bij vrienden. Eind mei 2018 zou uw echtgenote terug bij haar ouders ingetrokken zijn, dit uit veiligheidsoverwegingen. Toen uw schoonouders over de vele dreigementen die u reeds gekregen had vernamen, zouden ze uw echtgenote onder druk gezet hebben van u te scheiden. Uw echtgenote weigerde dit. In juni 2018 reisde u naar Bagdad om er deel te nemen aan de protestbetogingen, deze te filmen en erover te berichten op uw Facebookpagina's om zo de mensen aan te sporen op straat te komen. Ook omwille hiervan bleef u dreigberichten ontvangen. Na twee weken keerde u terug naar Basra. Uw echtgenote, die met u naar Bagdad was afgereisd, bleef in Bagdad en woont er tot op heden bij een vriendin. Na uw terugkeer naar Basra verbleef u opnieuw afwisselend bij uw tante en vrienden, en dit tot aan uw vertrek uit Irak. U probeerde ook uw broer te overtuigen om niet langer thuis te blijven – in juni 2018 zou uw broer met naam genoemd zijn in één van de dreigberichten die u ontving – maar hij zou hier geen gehoor aan gegeven hebben. Éénmaal terug in Basra zou u ook actief betrokken geweest zijn bij de organisatie van protestbetogingen, dit samen met verschillende activisten, i.c. W. al G. en S. al A.. U postte hierover op uw Facebookpagina's en riep de mensen op om deel te nemen. U neem ook zelf deel aan de protestacties die georganiseerd werden, dit tot aan uw vertrek uit Irak. U kreeg opnieuw bedreigingen en de boodschap te stoppen met uw acties. U gaf hieraan geen gehoor. Tijdens een van de betogingen begin juli zou de situatie volledig ontaard zijn – de regering zette verklikkers in, de gebouwen van politieke partijen werden in brand gestoken, het leger werd ingezet tegen de betogers, er vielen doden, ... - en ook u zou zijn geslagen waarna voor u voor een aantal dagen werd gehospitaliseerd. Na uw ontslag uit het ziekenhuis keerde u terug naar uw tante. In die periode was Facebook volledig geblokkeerd in Irak. Er werden toen verschillende arrestaties uitgevoerd en meerdere activisten vermoord, zo ook uw vriend W. al G.. U begon te beseffen welk gevaar u liep en besloot Irak te verlaten. U begon uw reis voor te bereiden en verliet Irak uiteindelijk op 20 juli 2018. U reisde via Turkije en Griekenland naar België waar u op 15 augustus 2018 aankwam en op 3 september 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ook na uw vertrek bleef u actief op Facebook en kritische berichten posten. U bleef ook na uw vlucht bedreigingen ontvangen. Uw verschillende Facebookpagina's werden ondertussen in de periode augustus – september 2018 één voor één door Facebook geblokkeerd. Uw pagina 'Bagdad Model' werd op 7 februari 2019 afgesloten. Voorts vernam u nog via uw buurman in Basra dat uw woning een dag na uw vertrek beschoten werd. Na uw vertrek uit zou ook S. al A. gedood zijn. Tot slot kreeg u te horen dat uw broer A. op 1 december 2018 vanuit jullie woning ontvoerd werd. U heeft sindsdien geen enkel nieuws over of van hem. U kan niet terug naar Irak en vreest zowel de regering alsook de milities.

U legde ter staving van uw relaas volgende documenten neer : drie usb-sticks met ondermeer beelmateriaal van 1) uw activiteiten en kritieken op Facebook, 2) pogingen u om te kopen ikv de verkiezingscampagne, 3) de bedreigingen die u kreeg, 4) uw deelname aan protestbetogingen, 5) de slagen die u kreeg tijdens uw deelname aan een betoging, 6) interviews over de maatschappelijke problemen in Basra, 7) ontmoetingen die u had in uw mediabureau, 8) de ontvoering van uw broer en 9) de blokkering van uw Facebookpagina's.

U legde voorts nog een kopie neer van uw identiteitskaart, een kopie van de eerste pagina van uw paspoort. Na uw tweede gehoor bezorgde uw advocaat via mail de Commissaris-generaal nog een lijst met : 1) de opsomming van uw Facebook en Instagramprofielen, met de hieraan gelinkte emailadressen en paswoorden, 2) een aantal links naar publicaties op uw Facebookpagina's en 3) een link naar een YouTube-filmpje waarop te zien is dat u naar het ziekenhuis wordt afgevoerd nadat u werd geslagen tijdens uw deelname aan een betoging te Basra.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde Irak te hebben verlaten uit vrees voor uw leven omwille van uw activiteiten en kritieken op social media en deelname aan verschillende protestbetogingen tegen de Iraakse overheid. U werd maandenlang met de dood bedreigd en onder druk gezet uw activiteiten te stoppen, maar gaf hieraan geen gehoor. U meent tot op heden omwille van uw voormalige activiteiten risico te lopen ingeval van een terugkeer naar Irak. Dient echter te worden besloten dat u geenszins heeft weten te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde. Uit wat volgt zal immers blijken dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw vluchtrelaas en asielmotieven.

*Vooreerst moet worden opgemerkt dat **geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen beheerder te zijn van verschillende Facebook-pagina's [ENG: Facebook pages].***

Zo is het allereerst hoogst merkwaardig dat u, die nochtans beweerde al van jongsaf aan bezig te zijn met social media en heel actief te zijn op Facebook, niet in staat bleek op een duidelijke manier het verschil uit te leggen tussen een "facebookpagina" [ENG: Facebook pages] en "facebookaccount [ENG: Facebook profile]". U erop gewezen dat een "account" en een "pagina" twee verschillende zaken zijn en u uitdrukkelijk gevraagd of u dit beseft, vroeg u in eerste instantie wat de protection officer (PO) bedoelde. U dan gevraagd het verschil tussen beide te duiden, merkte u op dat een profiel enkel past voor 4000 vrienden. De rest van uw antwoord was zo verwarrend dat het niet kon gevolgd worden. U vervolgens nogmaals gevraagd om rustig het verschil tussen een pagina en profiel te verduidelijken, kwam uw antwoord maar weinig professioneel over. Zo stelde u : "Profiel moet op je eigen naam zijn en je moet 4000 vrienden hebben. Je kan gewoon berichten naar vrienden sturen. De pagina heb je een directeur, de business en je hebt ook een verantwoordelijke voor de pagina, ook een redacteur en degene die info post. De business heeft te maken met de beheerder van de pagina. Via die pagina kan je met 5 of 6 miljoen mensen communiceren. Ik had zelf een pagina Baghdad Model". (zie CGVS II p. 12 en 13). Dat een minimum aantal vrienden vereist is, i.c. 4000, om een profiel te kunnen hebben en dat het aantal mensen waarmee je via een pagina kan communiceren beperkt is tot 5 of 6 miljoen, klopt niet. Dat een profiel voorts gewoon is om berichten naar vrienden te sturen, is evenmin correct (zie Q&A in blauwe map). U haalt wel correct aan dat een pagina iets te maken heeft met "business" maar van iemand die, zoals u, beweert verschillende facebookprofielen te hebben (gehad) (zie infra) en meerdere pagina's in zijn beheer te hebben (gehad), mag toch verwacht worden dat deze op een duidelijke, correcte en gedetailleerde manier zou kunnen aangeven wat de precieze verschillen zijn.

Voorts mag het verbazen dat u niet in staat bleek éénduidige verklaringen af te leggen wanneer u werd gevraagd naar uw verschillende facebookprofielen. Zo verklaarde u tijdens uw eerste gehoor dat u in het totaal 4 profielen heeft gehad, één officiële – K. al K. - en drie valse – 1) S. sk; 2) k. al K. (in Arabisch) en 3) S. K. (in Arabisch) (zie CGVS I p. 10). Tijdens uw tweede gehoor haalde u aanvankelijk aan dat u in het verleden ongeveer drie facebook-accounts had (zie CGVS II p. 11). Dat een "zware" Facebook-activist niet precies kan aangeven hoeveel hij accounts hij heeft, is eveneens bevreemdend. U werd vervolgens gevraagd uw verschillende Facebook-accounts op te noemen. Nadat u de eerste twee had weergegeven, beweerde u dan plots dat er nog vier, vijf of zes accounts waren (zie CGVS II p. 13). Dit zou het totaal dan op acht accounts brengen. U gaf er uiteindelijk zes op, i.c. 1) K. al K., 2) K. al K., 3) S. S. 4) K. al I., 5) K. al K. en 6) K. al M.i (zie CGVS II p. 12 en 13). Tijdens het tweede gehoor werd u tevens gevraagd voor elk van deze accounts aan te geven aan welk emailadres deze gelinkt is en wat het paswoord is.

Vreemd genoeg moest u voor elk profiel nakijken in uw gsm aan welk emailadres deze gelinkt was. Dit terzijde, u beweerde uiteindelijk enkel voor de eerste twee profielen nog te weten aan welke emailadressen deze verbonden waren. De overige was u vergeten. U haalde aan dat "K. al K." gelinkt is aan X@gmail.com (FB I) en dat "K. al K." gelinkt is XX@gmail.com (FB II). Op de lijst die uw advocaat op 3 juli 2019 overmaakte, bleken vervolgens dan maar weer 4 accounts te zijn opgegeven. Een van deze accounts betreft "S. S.". Voorheen haalde u dit nimmer aan wanneer u werd gevraagd naar uw profielen op Facebook. Het is overigens ook merkwaardig dat u, die tijdens het gehoor beweerde niet meer te weten wat de emailadressen en paswoorden waren waarmee u op uw profielen kon inloggen, na het gehoor plots wel een duidelijk schema kon voorleggen met de verschillende accounts, emailadressen en paswoorden. Hoe u deze informatie uiteindelijk zou 'teruggevonden' hebben, is niet duidelijk. Kan hier voorts nog worden aan toegevoegd dat in dit laatste overzicht nu ook plots twee emailadressen vermeld staan die voorheen nimmer ter sprake zijn gekomen tijdens uw gehoren, i.c. X@mail.ru – wat overigens wijst op een Russische provider – X@yahoo.com (zie document in groene map). Ook hier moet worden opgemerkt dat het toch wel ten zeerste mag verbazen dat iemand die, zoals u, stelde heel actief te zijn op Facebook en omwille hiervan maandenlang werd bedreigd, ten eerste niet op een éénduidige manier zou kunnen aangeven hoeveel verschillende profielen hij had om mee te werken, deze correct te benoemen en evenmin zou weten met welke emailadressen en paswoorden hij op deze verschillende profielen kon/kan inloggen.

U werd tijdens uw tweede gehoor de kans geboden om in een beveiligde omgeving (lees : op een beveiligde laptop) in te loggen op uw eerste twee profielen (FB I en FB II – zie supra) en uw verschillende facebookpagina's te openen. U verklaarde dat dit niet zou lukken, daar uw profielen verwijderd werden (zie CGVS II p. 14). U voorts gevraagd op uw eigen telefoon de Facebook-app te openen, verschenen er vervolgens zeven profielen. Hierop werd u gevraagd één voor één deze profielen te openen op een beveiligde laptop. Ondanks uw bewering dat al uw profielen verwijderd werden, verscheen bij de verschillende pogingen de profielen te openen, de tekst "inloggen is mislukt. Controleer of uw internetverbinding werkt." (zie info in blauwe map). Het mag duidelijk zijn dat dit niet betekent dat uw profielen verwijderd werden. U werd vervolgens nogmaals gevraagd om in te loggen op de beveiligde laptop van het CGVS, gezien deze wel een internetverbinding had. U bleek echter op geen van uw profielen te kunnen inloggen. Opnieuw haalde u hier aan dat u enkel van FB I en FB II (zie supra) nog het emailadres en paswoord kent (zie CGVS II p. 15). Echter, ook elke poging om in te loggen op deze twee profielen mislukte. Niet alleen verliep dit alles zeer moeizaam – u bleek zich uw paswoorden, in tegenstelling tot wat u eerder beweerde, toch niet te herinneren, moest herhaaldelijk in uw gsm zoeken naar uw paswoorden, wijzigde uw paswoorden meermaals bij de pogingen in te loggen – u kreeg telkens melding dat de door u ingegeven paswoorden niet correct waren (zie CGVS II p. 15 en 16). U merkte uiteindelijk nog op dat u al 10 maanden in het opvangcentrum verblijft en de hele tijd denkt aan uw ontvoerde broer en de moeilijke situatie met uw echtgenote. Hierdoor had u mogelijks één van de emailadressen verkeerd genoteerd, zo stelde u. U voegde er nog aan toe dat u wel bereid bent om, indien u internetverbinding zou hebben, al uw Facebook-accounts te tonen. Als u internet heeft, kan u alles tonen, zo stelde u uitdrukkelijk (zie CGVS II p. 17). U was bereid om zelf nieuwe data te kopen en dan alle accounts te tonen. U hierop gevraagd waarom u dan niet op de beveiligde laptop van het CGVS uw accounts kan tonen, temeer daar u op die manier wel degelijk internet ter beschikking had, merkte u op dat u eigenlijk uw paswoorden niet herinnert, dat deze zijn opgeslagen in uw gsm (zie CGVS II p. 18). Opnieuw een opmerkelijk feit temeer daar logischerwijs kan verondersteld worden dat een gedreven Facebook-activist, zoals uzelf stelt te zijn, zijn inloggegevens wel degelijk zou kennen of toch minstens zou bijhouden.

Ook de vier Facebook-pagina's die u naar eigen zeggen beheerde, kon u niet openen. Ook hier haalde u aan dat uw pagina's verwijderd werden (zie CGVS I p. 3 en 6). Opmerkelijk is dat uw verklaringen niet overeenstemmen wat betreft het moment waarop uw pagina's zouden zijn afgesloten. Zo verklaarde u tijdens uw beide gehoren wel éénsluitend dat 'Bagdad Model' werd afgesloten in februari 2019 doch wat uw overige drie pagina's betreft, wijken uw verklaringen af. Tijdens het eerste gehoor beweerde u nog dat deze drie pagina's werden afgesloten van begin augustus 2018 tot begin september 2018. Tijdens uw tweede gehoor beweerde u dan dat de overige drie pagina's werden afgesloten in november en december 2018 (zie CGVS I p. 3 en 6 en CGVS II p. 20).

Uw bewering dat al uw pagina's verwijderd werden, kan overigens ook ten zeerste worden betwist. Zo werd u erop gewezen dat er verschillende 'Bagdad Model'-pagina's terug te vinden waren. U merkte op dat velen uw nadeden aangezien uw pagina zoveel volgers en succes had (zie CGVS II p. 20). U had ruim 4.000.000 volgers en geen enkele andere 'Bagdad Model'-pagina had zoveel volgers als uw pagina (zie CGVS II p. 20 en 21).

Een poging om die 'Bagdad Model'- pagina, waarvan u beweerde dat het uw pagina is en waarvan u overigens zelf na het tweede gehoor de link overmaakte aan het CGVS (zie info groene map), te openen, gaf echter geen problemen. De pagina kon nog geopend worden en blijkt dus nog te bestaan (zie info in het administratief dossier). Dit doet ineens ook vragen rijzen bij de waarachtigheid van uw verklaringen aangaande de overige pagina's die u in uw beheer (zou hebben) (ge)had. Bijkomend kan worden opgemerkt dat uit de pagina 'Bagdad Model', die u zelf opgaf en die nog bestaat en actief is, op geen enkele manier blijkt dat u hiervan de beheerder bent of zou geweest zijn (zie info in het administratief dossier).

Dat u bewijzen voorlegde van het feit dat u 'Bagdad Model' in uw beheer had, kan ook niet worden volgehouden. Zoals reeds aangehaald blijken er verschillende 'Bagdad Model' pagina's te bestaan (met veel en met weinig followers). U verwees doorheen uw verklaringen telkens naar die pagina met het grootste aantal volgers, i.c. @BaghdadModeell, maar op de voorgelegde USB's toont u dan steevast beelden van een andere pagina, i.c. @baghdadmodell. Deze laatste betreft een soort piraatversie, opgericht onder de naam Piraat Baghdad (in het Arabisch) (zie info in het administratief dossier) en ook uit deze blijkt niet dat u de beheer bent of bent geweest.

U kan ook geen enkel overtuigend en tastbaar begin van bewijs voorleggen ter staving van uw bewering dat uw Facebookprofielen en –pagina's werden afgesloten, dit in tegenstelling tot wat u beweert. Op de USB-sticks die u voorlegde kon wel een email teruggevonden worden van Facebook. Echter, het betrof louter een screenshot waarop een bericht te lezen was van Facebook. Uit het bericht zelf blijkt nergens dat dit bericht aan u was gericht en aldus op u betrekking had. Onderaan het bericht staat bovendien vermeld dat het verstuurd werd naar mrsXi@gmail.com. Dit emailadres werd op geen enkel moment door u opgegeven als zijnde gelinkt aan één van uw profielen en / of pagina's.

Het geheel van het voorgelegde beeldmateriaal, terug te vinden op de verschillende door u voorgelegde USBsticks, bevat ook geen enkel overtuigend en tastbaar begin van bewijs ter staving van uw beweringen dat u de beheerder bent van één of meerdere pagina's.

U beweerde voorts ook een 'Telegram' account te hebben. U gebruikte dit reeds in Irak en dit tot op heden (zie CGVS II p. 5 en 6). Vooreerst strookt dit niet met uw eerdere verklaringen daar u tijdens uw eerste gehoor verklaarde enkel actief te zijn op Facebook. U ontkende toen uitdrukkelijk nog andere social media te gebruiken (CGVS I p. 12). Los hiervan is het bovendien ook zeer opmerkelijk dat u, die zichzelf het profiel van politiek activist aanmeet, op 'Telegram' enkel lid bent van publieke muziek- en poëzikanalen. Of u ook aangesloten bent bij private kanalen op 'Telegram' blijkt u niet te weten. Pas nadat u dit heeft geverifieerd kan u dit met zekerheid aangeven (zie CGVS II p. 6). Weerom druist dit in tegen hetgeen men kan verwachten van een gedreven politieke activist actief op sociale media.

Het geheel van bovenstaande bevindingen maakt dat geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde profiel van politieke activist en uw veelvuldige en doorgedreven (politieke) activiteiten op social media. Bijgevolg wordt ook de waarachtigheid van de problemen die u omwille hiervan in Irak zou hebben gekend onderuit gehaald.

Dat geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde profiel en problemen in Irak blijkt voort eens te meer uit volgende bevindingen.

U verklaarde dat u via uw media-bureau interviews afnam van oa straatkinderen en vervolgens kritieken postte op het wanbeleid en de alom aanwezige corruptie in Basra. Nog volgens uw verklaringen postte u deze kritieken onder uw eigen naam en dit sinds februari 2018. Dat u, die nochtans op deze manier duidelijk te kennen gaf dat u niet akkoord was met het beleid en de gevoerde politiek, vervolgens door verschillende politici zou zijn gecontacteerd met de vraag om campagne voor hen te voeren in het kader van de nakende parlamentsverkiezingen mag dan toch wel verbazen. Ook mag het verbazen dat u, die verklaarde sinds maart 2018 veelvuldig te zijn bedreigd via social media alsook telefonisch, kritieken bleef posten en uw activiteiten zelfs nog opvoerde door deel te nemen aan protestbetogingen in Bagdad en Basra én ook anderen opriep hieraan deel te nemen, dit alles bleef doen en dit onder uw eigen naam. Uw collega bij het media-bureau, J., verliet nochtans Irak reeds in april 2018 en dit uit schrik voor de vele bedreigingen die jullie kregen (zie CGVS I p. 35). Nochtans vreesde ook u in die periode reeds af en toe te zullen worden gedood (zie CGVS I p. 35). Nadat een inval plaatsvond in uw bureau, d.d. 15 mei 2018, 'had u direct door dat het serieus begonnen was'. Ondanks de intensieve dreigberichten – er werd mee bedreigd u te liquideren en u te ontvoeren – bleef u verderdoen. U diende geen klacht in tegen deze bedreigingen omdat u schrik had, zo vervolgdde u (zie CGVS I p. 22 en 23).

Uit schrik sliep u bovendien vanaf de inval ook niet meer thuis (zie CGVS II p. 34). Dat u in deze context er dan toch voor koos om onder uw eigen naam kritische berichten te blijven posten, dit terwijl u nochtans voorheen via een anoniem profiel postte, is niet aannemelijk. Indien u immers daadwerkelijk (bij momenten) vreesde voor uw leven, kan logischerwijs toch verondersteld worden dat u vooreerst kost wat kost zou willen vermijden dat uw identiteit bekend raakte. Dat u de keuze maakte om onder uw eigen naam te schrijven opdat de mensen zo zouden weten dat u de waarheid schreef (zie CGVS II p. 36), houdt dan ook geen steek.

U nam wel bepaalde veiligheidsmaatregelen nav de vele bedreigingen die u kreeg, i.c. u sliep niet meer thuis en kwam weinig buiten (zie CGVS I p. 27). Dat u dan voorts vanaf juni 2018 wel – nog altijd onder uw eigen naam - via Facebook opriep om deel te nemen aan protestbetogingen en ook zelf veelvuldig deelnam aan deze betogingen in Bagdad alsook in Basra, strookt dan weer niet met uw beweerde vrees en vermeende pogingen om onder de radar te blijven. Uw deelname aan de betogingen in Bagdad klemt des te meer gelet op het feit dat de personen / politici die u via uw posts bekritiseerden in Bagdad wonen. U merkte hierbij wel op dat uw aanwezigheid in en deelname aan de betogingen in Bagdad niet in het openbaar was. U zou toen enkel filmpjes gepost hebben van de betogingen, maar kwam hierbij zelf niet in beeld. Zo kon men niet weten dat u ook zelf in Bagdad aanwezig was (zie CGVS II p. 35). Nochtans verklaarde u daarentegen tijdens uw eerste gehoor dat de pers en verschillende tv-zenders in Bagdad aanwezig waren bij de betogingen in Bagdad én wees u erop dat u ook op videofragmenten te zien bent (zie CGVS I p. 23). Wat uw deelname aan de betogingen in Basra betreft, bevestigde u voorts dat u inderdaad opriep tot deelname onder uw eigen naam, maar niemand wist wie u was (zie CGVS II p. 37). U merkte nog op dat u gered werd omwille van twee redenen, nl uw volledige naam was niet gekend - u postte uw berichten en kritieken altijd onder de naam 'K. al K.' en niet onder de naam vermeld op uw identiteitskaart, 'Khalidoun X' – en uw adres was niet gekend (zie CGVS I p. 24 en 27). Ook dit is niet aannemelijk. Gelet op uw beweringen dat de bedreigingen die u kreeg afkomstig waren vanuit de overheid is het niet aannemelijk dat zij uw volledige identiteit niet zouden hebben kunnen achterhalen. Gezien uw belagers wel konden achterhalen waar uw mediabureau gevestigd was én zij bovendien ook de naam van uw broer konden te weten komen – tijdens één van de bedreigingen zouden uw belagers hebben gezegd dat u K. heet en tevens de naam van uw broer genoemd hebben (zie CGVS I p. 27 en CGVS II p. 30) – is het niet geloofwaardig dat zij er niet in zouden geslaagd zijn uw volledige naam alsook uw adres op te sporen. Tevens is het dan ook zeer opmerkelijk dat uw broer toch gewoon bleef thuiswonen, ook nadat uw belagers aangaven uw broer te 'kennen' en ondanks het feit dat u wél uit veiligheidsoverwegingen sinds de inval in uw bureau op 15 mei 2018 niet meer thuis durfde verblijven. Dat u bovendien niet meer pogingen deed om ook uw broer in veiligheid te brengen – u zou hem enkel hebben aangeraden voorzichtig te zijn en hem uiteindelijk pas op het moment dat u besliste het land te verlaten hebben gevraagd om mee te gaan doch hij zou dit geweigerd hebben want hij is koppig (zie CGVS I p. 28 en 29) – mag eens te meer verbazen. Uw broer zou op 1 december 2018 uiteindelijk vanuit jullie woning ontvoerd zijn. Dat uw broer echter, ondanks dat hij ook zelf persoonlijk, zij het impliciet, via de bedreigingen aan uw adres werd bedreigd, er ook na uw vertrek geen graten in zag gewoon thuis te blijven wonen en dit aan zijn ontvoering in december 2018 – uw woning zou nochtans een dag na uw vertrek, i.c. op 21 juli 2018, zijn beschoten (zie CGVS I p. 18 en 24 en CGVS II p. 40) – kan niet worden aangenomen ingeval van een geloofwaardig relaas.

U stelde doorheen uw opeenvolgende verklaringen herhaaldelijk dat de bedreigingen aan uw adres vanuit de overheid, i.c. partijen, politici, parlamentsleden, kwamen. Hiermee rekening houdende en gelet op bovenstaande opmerking dat het volstrekt ongeloofwaardig is dat zij er niet in zouden geslaagd zijn uw adres te achterhalen, wordt de waarachtigheid van uw relaas bijkomend onderuit gehaald door de vaststelling dat uw belagers zich beperkten tot herhaaldelijke schriftelijke (via social media) en mondelinge (telefonische) bedreigingen doch nooit concrete stappen ondernamen om hun bedreigingen ook effectief uit te voeren. Ook de vaststelling dat ze voor de inval in uw mediabureau zouden gewacht hebben tot het nacht was, en u dus niet aanwezig was, druist regelrecht in tegen uw bewering dat u risico loopt te worden gedood in Irak.

Dat uw belagers dan uiteindelijk op 21 juli 2018, een dag na uw vlucht uit Irak, er plots wel in zouden geslaagd zijn uw adres te achterhalen en uw woning zouden beschoten hebben, is bovendien wel heel toevallig. Dat zij trouwens op dat moment nog de moeite zouden genomen hebben om uw woning te beschieten is des te opmerkelijker in het licht van uw eigen verklaringen dat zij op dat moment overigens al moeten geweten hebben dat u zich niet langer in Irak doch wel in het buitenland bevond. U stelde immers dat u ook nog actief kritieken bleef posten in het buitenland én in het buitenland ook bedreigingen kreeg. Dit impliceert dat uw belagers dus ook zicht hadden op de kritieken die u vanuit het buitenland postte.

Nochtans verklaarde u hierbij dat de locatie vanwaar berichten worden gepost automatisch wordt doorgegeven en dat zo geweten is wanneer iemand in het buitenland zit (zie CGVS II p. 39 en 40).

U verklaarde voorts dat u uiteindelijk besloot Irak te verlaten nadat het internet werd afgesloten en midden juli 2018 activisten werden gearresteerd en gedood, zo ook W. al G.. Drie dagen na zijn dood zou u Irak ontvlucht zijn (zie CGVS I p. 23, 24, 33 en CGVS II p.38). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie in bijlage aan het administratief dossier werd gevoegd, blijkt echter dat W. al G.i pas in november 2018 werd gedood. Indien W. daadwerkelijk een vriend van u was, jullie samen betogingen organiseerden en bijwoonden én zijn overleden direct gelieerd zou zijn aan uw vertrek, kan toch redelijkerwijs verondersteld worden dat u correct zou kunnen aangeven wanneer hij om het leven kwam. Minstens mag ervan uitgegaan worden dat u zou weten dat hij pas ettelijke maanden nadat u het land verliet het leven liet. Dat u hieromtrent ook geen correcte verklaringen weet af te leggen, holt uw geloofwaardig bijkomend in niet geringe mate uit.

De vaststelling voorts dat u, die nochtans beweerde al maandenlang vanuit de overheid te zijn bedreigd met de dood en in juli 2018, nadat verschillende activisten werden opgepakt en gedood, besliste dat de maat vol was en uit vrees voor uw eigen leven besloot uw land te verlaten, een visum aanvroeg en gewoon legaal, met uw eigen paspoort, het land verliet, wijst er weerom op dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde problemen en vrees. Ook al zou het zo zijn dat uw belagers nooit uw volledig naam, zoals vermeld op uw identiteitskaart, zouden achterhaald hebben – zoals reeds aangehaald hierboven is dit niet aannemelijk – dat u hoe dan ook besliste legaal te vertrekken en hierbij het risico zou hebben genomen alsnog bij een controle op de luchthaven te worden tegengehouden en opgepakt, houdt geen enkele steek ingeval van een waarachtig relaas.

Dat uw broer tot slot op 1 december 2018 werd ontvoerd, kan evenmin worden volgehouden. Gezien geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die u persoonlijk voor uw vertrek uit Irak zou hebben gekend, kan evenmin worden aangenomen dat uw broer, omwille van u en uw activiteiten op social media, uiteindelijk werd ontvoerd. Bovendien blijkt uit uw verklaringen, afgelegd tijdens uw tweede gehoor, dat u nog contact had met u broer. U gevraagd naar familieleden met wie u nog contact heeft, noemde u immers zelf uw broer A. (zie CGVS II p. 5). Nazicht van uw telefoongeschiedenis door de tolk toonde bovendien aan dat er voor het laatst contact was met uw broer via Whatsapp op 18 mei 2019 (zie CGVS II p. 5 en 18). U hier later tijdens het gehoor mee geconfronteerd, merkte u op dat uw broer zonder zijn gsm werd ontvoerd en dat u uw neef na de ontvoering vroeg de telefoon van uw broer ging halen uit het huis (zie CGVS II p. 41). U gevraagd waarom u dit niet eerder aanhaalde toen u tijdens uw persoonlijk onderhoud werd bevraged omtrent de contactgegevens en berichten van uw broer, repliceerde u dat u dit wilde zeggen maar hiertoe de kans niet kreeg (zie CGVS II p. 41). Gezien de veelheid aan informatie die u wilde delen tijdens het gehoor én mede gezien de verwarrende manier waarop u bij momenten op de vragen antwoordde, werd u tijdens het gehoor inderdaad meermaals gevraagd u te beperken tot een antwoord op de u gestelde vragen. Dit volstaat echter niet om te besluiten dat u doorheen uw twee uitgebreide gehoren nimmer de kans zou hebben gehad om deze relevante informatie te delen. Bovendien kan hier nog de vraag worden gesteld hoe u überhaupt kon weten dat u broer zonder zijn gsm werd ontvoerd, reden waarom u uw neef naar uw huis stuurde om spullen op te halen. Waarom uw neef bovendien met u zou communiceren via de telefoon en het telefoonnummer van uw ontvoerde broer, is ook geenszins duidelijk. Immers, bij de vraag met wie van uw familie u nog contacten heeft, verwees u naar twee neven doch uit uw antwoord blijkt dat zij ook zelf over een eigen nummer beschikken (zie CGVS II p. 5). Dat u een filmpje voorlegde waarop zou te zien zijn dat uw broer ontvoerd wordt, kan hierop ook geen ander licht werpen. Er kan op geen enkele manier worden nagegaan wie de personen zijn die op het filmpje te zien zijn, waar ze zich bevinden en / of wanneer dit werd gefilmd. De authenticiteit van dit filmpje kan ook op geen enkele manier worden nagegaan.

Uit het geheel van bovenstaande bevindingen dient te worden besloten dat u geenszins heeft weten te overtuigen van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet, in uw hoofde.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar

het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het terreurgeweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Basra te worden beoordeeld. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, niet rechtstreeks verwickeld waren in het offensief dat ISIS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak. Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIL af. Het door ISIL uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIL verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIL maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van het ISF, pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers gevisieerd worden. Uit de beschikbare informatie blijkt dat ISIL in het zuiden van Irak hoofdzakelijk in de provincie Babil actief is. Niettegenstaande in 2018 Babil gespaard bleef van grootschalige aanslagen, voerde ISIL er in de loop van 2018 meerdere raids uit, met name in het noordoosten langs de grens met de provincie Anbar en in Jurf al-Sakhr. Bij dergelijke aanvallen werden overwegend PMU-strijders, de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en overheidsmedewerkers gevisieerd. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers bleef beperkt. De veiligheidssituatie in Zuid-Irak wordt verder gekenmerkt door tribale spanningen, crimineel en politiek geweld. Voornamelijk in de provincies Basra, Thi Qar en Missan gaven onopgeloste geschillen aanleiding tot gewelddadige clashes tussen stammen met als inzet de controle over grond, olie-inkomsten of water. Omdat dit type geweld soms plaatsvond in residentiële gebieden, vielen er ook burgerslachtoffers te betreuren. Tot slot vinden sinds 2015 regelmatig manifestaties plaats in de zuidelijke provincies van Irak. Hierbij wordt het gebrek aan banen, corruptie, de slechte publieke dienstverlening en de gebrekkige drinkwatervoorziening aangeklaagd. De sociale onrust nam in juli 2018 toe nadat Iran beslist had om de elektriciteitsbevoorrading af te sluiten. De demonstraties die toen van start gingen in de provincie Basra verspreidden zich snel naar de andere provincies, waarbij het tot gewelddadige botsingen tussen betogers en de veiligheidsdiensten kwam. Ondanks beloftes van de regering om extra geld uit trekken voor projecten in de regio bleven de protesten aanhouden, en kwam het opnieuw tot rellen in de stad Basra in september 2018. De golf van betogingen in juli en september 2018 werd met geweld de kop ingedrukt. Tientallen demonstranten werden gearresteerd, verwond of gedood. Dit type geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Al Basra in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Basra een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat evenwel na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Basra. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Volledigheidshalve wordt hierbij nog aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen.

Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De door u voorgelegde documenten kunnen ook geen ander licht werpen op voorgaande bevindingen. De kopieën van uw identiteitskaart en de eerste pagina van uw paspoort bevestigen louter uw persoonsgegevens die op zich niet worden betwist. Wat het vele beeldmateriaal betreft dat u op 3 USB-sticks voorlegde, dient er allereerst nog eens te worden opgemerkt hieruit op geen enkele manier kan worden afgeleid dat u beheerder bent / was van verschillende Facebookpagina's (zie supra). Op de USB-sticks zijn voorts wel filmpjes / foto's te zien van interviews die op straat worden afgenomen, doch dat hier, zoals u beweert, uw werk betreft, blijkt evenmin uit de voorgelegde beelden. U bent op de beelden immers niet te zien. Dat u, zoals u beweerde, doodsbedreigingen kreeg en problemen kende, waaronder een inval in uw bureau, omdat u deze interviews publiceerde op uw Facebookpagina's, toonde u bovendien geenszins aan. Hetzelfde kan worden opgemerkt voor de beelden waarop u te zien bent tijdens protestbetogingen. Bovendien kan niet duidelijk worden nagegaan waar en wanneer deze betogingen plaatsvonden. Dat u eveneens, zoals u beweerde, actief deelnam, betogingen (mee) organiseerde en mensen actief aanzette tot deelname én hierom vervolgens problemen kende, blijkt weerom geenszins uit de voorgelegde beelden. De beelden van kritieken die u op Facebook plaatste, de pogingen u om te kopen en de bedreigingen die u ontving via social media zijn allen louter screenshots van posts die werden geplaatst. De authenticiteit hiervan kan niet worden nagegaan. Zoals overigens hierboven ook reeds werd aangehaald blijkt de 'Baghdad Model'-pagina waarop de posts te zien zijn, en waarvan u via de USB-sticks beeldmateriaal voorlegde, een piraatversie te zijn. Deze bevinding op zich deed reeds in ernstige mate afbreuk aan uw gehele geloofwaardigheid. Het Youtube-filmpje tot slot waarvan u beweert dat dit toont hoe u, nadat u tijdens een betoging werd geslagen, naar het ziekenhuis werd overgebracht, bevat louter beelden van verschillende personen die een ziekenhuis worden binnengebracht. Zelf bent u op deze beelden weer niet eens te zien. De stukken aangaande de blokkering van uw Facebookpagina's, de lijst met uw verschillende Facebook- en Instagramprofielen en het filmpje aangaande de ontvoering van uw broer werden hierboven reeds besproken. Kan hier aan dit alles nog worden toegevoegd dat kon worden vastgesteld dat al het door u voorlegde beeldmateriaal wazig is en maar weinig concrete en tastbare elementen bevat die uw vele beweringen kunnen staven (zie Q&A in administratief dossier). Tot slot moet nog worden benadrukt dat toegevoegd dat documenten en stavingsstukken slechts bewijswaarde kunnen worden toegekend voor zo ver ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig relaas. Zoals uit bovenstaande motivering duidelijk mag blijken is dit geenszins het geval.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Verzoekschrift en aanvullende nota's

2.1.1. In wat zich in het verzoekschrift aandient als een enig middel roept verzoeker het volgende in ten aanzien van de bestreden beslissing: "Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en van artikel 17 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen".

- Aangaande het politieke activistische profiel van verzoeker laat hij gelden:

"Het CGVS gelooft Meneer X niet wanneer hij verklaart dat hij de beheerder van Facebook-paginas was voor verschillende redenen (bestreden beslissing, p.2).

Ten eerste beweert het CGVS dat de documenten die Meneer X heeft neergelegd, niet bewijzen dat hij de beheerder van Facebook-pagina's was.

Volgens het CGVS, "het geheel van het voorgelegde beeldmateriaal, terug te vinden op de verschillende door u voorlegde USB-sticks, bevat ook geen enkel overtuigend en tastbaar begin van bewijs ter staving van uw beweringen dat u de beheerder bent van één of meerdere paginas' (bestreden beslissing, pp. 4 en 7).

Het CGVS lijkt niet alle elementen te hebben geanalyseerd die Meneer X ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming heeft neergelegd, zoals:

- Een video van de Facebook-pagina Bagdad Model' van Meneer X, met verschillende publicaties: deze publicaties werden door verzoeker op zijn eigen naam geplaatst en bevatten een #K. Al K.i.

Op een tegenstrijdige manier, merkt het CGVS op dat Meneer X, publicaties op Facebook plaatst met zijn eigen naam, maar weigert te geloven dat hij de auteur van dergelijke publicaties is (bestreden beslissing, p.4).

- Een video gefilmd tijdens een betoging waarbij een vriend van Meneer X zegt: "Wij bieden deze video aan de pagina Bagdad Model van K. aan".

Ten tweede volgens het CGVS kon Meneer X niet op een "professionele manier" het verschil tussen een "Facebook-pagina en "Facebook-account" zeggen (bestreden beslissing, p. 2).

In tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert, wilde Meneer X zeggen dat een persoon maximum (en niet minimum) 4000 vrienden met een Facebook-account kan hebben, terwijl via een pagina kunnen we met 5 of 6 miljoen mensen communiceren. De tolk heeft verzoeker tijdens de hoorzitting niet volledig begrepen: "Een FB profiel past enkel voor 4000 vrienden. Tolk: ik kan niet volgen. Meneer springt van het ene op het andere over" (CGVS II, p. 12). Daarnaast heeft Meneer X ook gelijk als hij zegt dat het mogelijk is om via een Facebookaccount privé-berichten naar vrienden te sturen, wat niet het geval is met een Facebook-pagina. Het Facebook-account domineert de pagina, en het is niet mogelijk om een Facebook-pagina te hebben zonder een Facebook-account (CGVS II, p. 20). Meneer X heeft ook verklaard dat "de pagina heb je een directeur, de business en je hebt ook een verantwoordelijke voor de pagina, ook een redacteur en degene die info post. De business heeft te maken met de beheerder van de pagina" (CGVS II, p. 12); "als een pagina heel veel volgers heeft, dan moet FB iets vernieuwen. Dan krijg je statuut van bedrijven" (CGVS II, p. 21), wat ook juist is. Het CGVS gaf Meneer X niet de gelegenheid om zich meer te uiten over het verschil tussen een Facebook-account en een Facebook-pagina.

De interpretatie van de verklaringen van Meneer X door het CGVS is volledig subjectief en te strikt. Dit is geenszins een relevant element om te bevestigen dat Meneer X nooit de beheerder van facebookpagina's zou zijn geweest.

Ten derde merkt het CGVS op dat Meneer X tegenstrijdige verklaringen heeft gehad met betrekking tot zijn facebookprofielen. Volgens het CGVS mag het verbazen dat iemand die stelde heel actief te zijn op Facebook niet op een éénduidige manier zou kunnen aangeven hoeveel verschillende profielen hij had om mee te werken, deze correct te benoemen en evenmin zou weten met welke emailadressen en paswoorden hij op deze verschillende profielen kon/kan inloggen (bestreden beslissing, pp. 2-3).

Meneer X heeft niet onmiddellijk gegeven het exacte aantal Facebookaccounts dat hij in zijn bezit had omdat hij sinds ongeveer tien jaar lid van Facebook is. In tien jaar tijd heeft hij veel Facebook-accounts gehad: "elke keer als ik op een profiel was dan werden ze verwijdered en dan moest ik een nieuw aanmaken" (CGVS II, p. 13) Sommige accounts zijn al jaren niet meer gebruikt. Daarom vergat hij er een paar. Het verklaart ook waarom hij moeite had om te zeggen de naam van elke account, aan welk emailadres elk account was gekoppeld en wat hun paswoord was. Verzoeker kon spontaan informatie geven over twee Facebook-accounts die het meest recent zijn.

Ten vierde verwijt het CGVS Meneer X dat hij geen verbinding heeft kunnen maken met zijn Facebook-profielen op de computer die het CGVS hem tijdens zijn tweede hoorzitting ter beschikking heeft gesteld. Het CGVS verwijt verzoeker ook dat hij zijn Facebook-pagina's niet op deze computer heeft kunnen openen.

Meneer X kon niet inloggen omdat zijn Facebook-accounts en Facebookpagina's werden verwijderd Dit verklaart ook waarom het CGVS geen toegang had tot de Facebook-pagina's van verzoeker, aangezien deze niet meer bestaan.

Meneer X moest ook een engelse vertaling van zijn arabische namen op Facebook (CGVS II, p 14). Het leidt ook tot complicaties bij het verbinden met zijn Facebook-accounts.

Bovendien tijdens de tweede gehoor heeft de protection officer verzoeker gevraagd of hij 3G op zijn telefoon had. zodat hij zijn verschillende Facebook-accounts kon tonen (CGVS II, p. 8). Verzoeker had op dat moment geen 3G meer, maar hij stelde het CGVS voor om terug te komen met krediet op zijn telefoon om hen te laten zien wat het CGVS wilde zien. De protection officer zei dat hij contact zou opnemen met de advocaat van verzoeker om dat te doen (CGVS II, pp. 17-18), en veranderde toen van

gedachten. Meneer X was ook aanwezig met zijn computer tijdens de eerste gehoor bij het CGVS Hij bood het CGVS herhaaldelijk aan om zijn profielen te raadplegen, maar het CGVS weigerde (CGVS II, p. 21).

Tijdens zijn gehoor, vroeg de protection officer verzoeker om zijn Facebook-accounts op zijn telefoon te tonen (CGVS II, p. 14). De telefoon merkte op dat : « Inloggen is mislukt. Controleer of uw internetverbinding werkt » (CGVS II, p. 15), wat normaal is omdat verzoeker geen 3G had en geen toegang had tot de wifi van het CGVS op zijn telefoon.

Ten slotte, op 3 juli 2019, heeft de advocaat van verzoeker een document naar het CGVS gestuurd met verschillende Facebook-accounts van Meneer X, de corresponderende e-mailadressen en het paswoord van deze accounts (stuk 3). Het CGVS heeft dit document niet in aanmerking genomen en heeft niet geprobeerd in te loggen op de verschillende Facebook-accounts met de door verzoeker aangeleverde informatie. Het CGVS verwijt verzoeker enkel dat hij deze informatie a posteriori heeft gegeven (bestreden beslissing p 3)

Ten vijfde merkt het CGVS op dat Meneer X tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over het ogenblik waarop zijn Facebook-pagina's werden verwijderd (bestreden beslissing, p.3). Verzoeker legt uit dat hij niet precies weet op welke datum zijn pagina's werden verwijderd. Hij wilde alleen maar tijdsgebonden geven ("augustus of september 2018", "november of december 2018").

Ten zesde beweert het CGVS dat Meneer X niet heeft aangetoond dat zijn Facebook-accounts en Facebook-pagina s zijn verwijderd (bestreden beslissing, p. 4). In tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert, heeft verzoeker echter bewijs geleverd met betrekking tot de verwijdering van zijn Facebook-accounts en Facebook-pagina's.

Met betrekking tot het bericht van Facebook dat verzoeker op het emailadres X@gmail.com heeft ontvangen, verwijt het CGVS verzoeker dat hij dit emailadres niet heeft vermeld in verband met een van zijn Facebook-accounts.

Meneer X vergat het eenvoudigweg te melden, wat begrijpelijk is gezien het aantal emailadressen en Facebook-accounts dat hij al jaren heeft (zien supra).

Ten zesde verwijt het CGVS Meneer X dat hij tijdens zijn eerste hoorzitting niet heeft gezegd dat hij een telegram-account heeft (bestreden beslissing, p. 4).

Tijdens zijn hoorzitting stelde de protection officer de volgende vraag : « Nog actief op andere sociale media? Nee, enkel facebook » (CGVS I, p. 12). De vragen die voorafgaand aan deze vraag aan verzoeker werden gesteld, hadden allemaal betrekking op zijn politieke activiteiten Meneer X geloofde daarom natuurlijk dat de protection office hem vroeg of hij politiek actief was op andere sociale netwerken. Dit is echter met het geval Hij was alleen politiek actief op Facebook. Het is dus een probleem van begrip. Meneer X heeft nooit geprobeerd om informatie voor het CGVS achter te houden. Bovendien volgens het CGVS is het met normaal dat verzoeker zich aansluit bij de publieke muziek - en poëziekanalen op telegram (bestreden beslissing, p. 4).

Verzoeker ziet niet in waarom hij zich met bij dergelijke kanalen zou kunnen afsluiten, en hoe dit hem ervan zou weerhouden een politiek activist te zijn. Hij gebruikt zijn telegram account in zijn "privé-sfeer". Hij is met politiek actief op deze account. Hij is alleen een 23-jarige jongeman die ook houdt van muziek en poëzie. Verzoeker ziet niet in hoe dit element een relevant argument zou zijn.

Tot slot verwijt het CGVS Meneer X niet spontaan had kunnen zeggen als hij lid van privé-kanalen op telegram was Het CGVS verwijt hem dat hij zijn telefoon heeft bekeken om deze vraag te beantwoorden Verzoeker ziet niet in hoe dit argument relevant is en zou het CGVS in staat stellen te concluderen dat verzoeker geen politieke activist op Facebook is."

- Aangaande de bedreigingen van Meneer X door Iraakse overheden stelt verzoeker:

"Ten eerste volgens het CGVS is het vreemd dat Meneer X enerzijds openlijk kritiek levert op politici op Facebook, en anderzijds dat politici hem vragen hen te helpen in het kader van hun verkiezingscampagne (bestreden beslissing, p. 4).

De politici die contact met verzoeker hadden opgenomen, wilden zich zelfs als vernieuwend presenteren. Ze zeiden dat ze dingen wilden veranderen ten opzichte van de vorige regering. Wat is een betere manier om de bevolking te overtuigen om voor hen te stemmen dan te hebben een politieke tegenstander die geliefd is bij de bevolking en die op Facebook gevolgd wordt door miljoenen mensen, die in hun voordeel spreekt?

Ten tweede begrijpt het CGVS niet waarom Meneer X maandenlang bedreigd zou zijn geweest zonder daadwerkelijk aangevallen te worden (bestreden beslissing, p. 5).

Als de politici Meneer X voor het einde van de verkiezingen hadden aangevallen, zou dat een enorme volksofstand hebben veroorzaakt. Verzoeker werd gevolgd door 8 miljoen mensen die zijn politieke meningen deelden en die hem steunden. Het was dus niet in het belang van politici om hun bedreigingen effectief te maken.

Ten derde begrijpt het CGVS niet waarom het bureau van Meneer X werd aangevallen tijdens de nacht, toen hij niet aanwezig was (bestreden beslissing, p. 5). Het doel van deze aanval was echter om verzoeker te intimideren, zodat hij niet langer kritiek op politieke partijen zou uiten

Ten vierde begrijpt het CGVS ook niet waarom hun huis de dag nadat Meneer X Irak had verlaten, werd geschoten, toen de autoriteiten wisten dat hij het land had verlaten (bestreden beslissing, p. 5)

Toen Meneer X Irak verliet, bleef hij kritieken op Facebook uit Turkije publiceren. Hij heeft screenshots van deze publicaties ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming neergelegd. Zijn huis (waar zijn broer nog steeds woonde) werd na zijn vertrek aangevallen om hem stil te houden en te intimideren.

Ten vijfde merkt het CGVS op dat Meneer X heeft uitgelegd dat hij Irak heeft verlaten na de arrestatie en moord van politieke activisten, toen het internet werd afgesloten (bestreden beslissing, p. 5). Deze verklaringen zijn door verschillende bronnen bevestigd [...]

Tijdens de hoorzitting van verzoeker was er een misverstand over het overlijden van zijn vriend, Meneer AL G. (zien bestreden beslissing, p.5). Meneer X verliet Irak lang voor zijn dood. Hij vluchtte uit Irak na de dood van andere politieke activisten (en niet na de dood van Meneer AL G.).

Verzoeker wilde alleen maar zeggen dat een aantal van zijn activistische vrienden zijn overleden, zoals Meneer AL G. en Mevrouw S. AL A.: [...](stuk 6)).

Ten zesde verwijt het CGVS Meneer X dat hij Irak legaal heeft verlaten met een visum en een paspoort (bestreden beslissing, p. 5). Hoewel Meneer X door verschillende Iraakse politieke partijen bedreigd was en nog steeds bedreigd is, is er geen formele klacht tegen hem ingediend. Hij werd "officieus" bedreigd door de autoriteiten. De grensdiensten konden Meneer X dus niet als een gezochte persoon van de autoriteiten beschouwen."

- Aangaande de aanhoudendheid van de politieke activisme van Meneer X ondanks de bedreigingen tegen hem, voert verzoeker aan wat volgt:

"Het is waar dat Meneer X niet is gestopt met het plaatsen van kritiek op sociale netwerken in zijn eigen naam (en met via een anoniem profiel), noch met het deelnemen aan demonstraties om waarden te verdedigen, ondanks de bedreigingen die op hem wegen (bestreden beslissing, p. 4).

De naam van Meneer X is bekend, maar de bevolking en de autoriteiten kennen zijn gezicht echter niet en weten niet hoe hij eruit ziet. Hij heeft geen profielfoto op Facebook met zijn gezicht. Toen Meneer X vernam dat de autoriteiten wisten waar hij woonde, vluchtte hij uit zijn huis."

- Aangaande de ontvoering van de broer van Meneer X stelt verzoeker:

"Ten eerste begrijpt het CGVS niet waarom de broer van Meneer X in hun huis bleef wonen, aangezien de Iraakse autoriteiten van zijn bestaan op de hoogte waren en Meneer X zelf na de aanval van 15 mei 2018 in dat huis niet meer durfde binnen te komen (bestreden beslissing, p. 5). In dit verband probeerde Meneer X herhaaldelijk zijn broer ervan te overtuigen om dit huis te verlaten en met hem te vluchten. Zijn broer weigerde echter altijd.

Ten tweede merkt het CGVS op dat « blijkt uit uw verklaringen, afgelegd tijdens uw tweede gehoor, dat u nog contact had met u broer U gevraagd naar familieleden met wie u nog contact heeft, noemde u immers zelf uw broer A. » (bestreden beslissing, p. 5). Meneer X sprak van "A." zijn neef van moederskant, die dezelfde voornaam draagt als zijn broer

Het CGVS beweert ook dat Meneer X voor het laatst met zijn broer op Whatsapp op 18 mei 2019 heeft gesproken. In feite werd de broer van verzoeker zonder zijn telefoon ontvoerd. De neef van verzoeker gebruikt nu deze telefoon. Het is dus niet met zijn broer, maar met zijn neef dat verzoeker spreekt. De enige audioboodschappen die sinds de ontvoering van de broer van verzoeker zijn verzonden, zijn afkomstig van de neef van verzoeker.

Ten derde begrijpt het CGVS niet waarom de broer van Meneer X pas in december 2018 werd ontvoerd. Verzoeker heeft duidelijk uitgelegd waarom deze in december 2018 heeft plaatsgevonden (CGVS I. p 16). Zijn broer werd ontvoerd drie dagen nadat verzoeker een artikel over Qasim SOLEIMANI, een belangrijke Iraanse persoonlijkheid, op de Facebookpagina "Bagdad Model" had gepubliceerd.

Ten vierde, legt verzoeker ter ondersteuning van zijn beroep een video voor die in zijn huis werd opgenomen, waar we kunnen zien dat zijn broer wordt ontvoerd. Een foto van Meneer X staat op de muur en bewijst dat het zijn huis is. De twee video's van de ontvoering van de broer van verzoeker vormen op zijn minst een begin van bewijs dat het CGVS in aanmerking moet nemen."

Verzoeker verwijst naar de principes inzake het voordeel van de twijfel en de hoeveelheid aan documenten die hij bijbracht ter ondersteuning van zijn relaas.

Inzake de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, c) verwijst verzoeker naar landeninformatie omtrent de veiligheidssituatie in de zuidelijke provincies en de provincie Basra in het bijzonder.

2.1.2. Verweerder repliceert middels een nota d.d. 11 september 2019.

2.1.3. Verzoeker legt ter zitting een nota neer bij toepassing van artikel 39/76, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Omtrent de procedure

2.2.1. Inzake de ter zitting neergelegde nota van verzoeker wordt vastgesteld dat deze nota verwijst naar een video waaruit zou blijken dat verzoekers broer werd ontvoerd. Deze video bevond zich op een USB-stick.

Omtrent de neerlegging van dit stuk blijkt uit het proces-verbaal van de openbare terechtzitting dat werd geacteerd: *"De raadvrouw van de verzoekende partij legt ter terechtzitting een aanvullende nota neer. De raadvrouw van de verzoekende partij brengt ter terechtzitting een USB-stick met video bij waarnaar in de aanvullende nota verwezen wordt. De USB-stick wordt ter terechtzitting niet neergelegd aangezien het een elektronische drager is."*

De Raad neemt dan ook de video niet in aanmerking die door verzoeker als 'nieuw document' wordt aanzien.

2.2.2. In de mate dat de verzoeker in de bijkomende nota verwijst naar een arrest van de Raad van 28 maart 2019 wordt vastgesteld dat (i) dit een repliek bevat op de nota van verweerder terwijl er geen procedurevoorschriften voorhanden zijn waaruit kan blijken dat verzoeker schriftelijk een juridische repliek kan ontwikkelen ten aanzien van de nota van 11 september 2019 van verweerder, (ii) het arrest van de Raad waarnaar wordt verwezen dateert van 28 maart 2019 terwijl het verzoekschrift van verzoeker dateert van 30 augustus 2019, zodat dit arrest bezwaarlijk aanzien kan worden als een 'nieuw element' in de zin van artikel 39/76, § 1 van de Vreemdelingenwet.

De ter zitting neergelegde nota wordt dan ook in de mate van voorafgaande vaststellingen niet in aanmerking genomen.

2.3. Verzoeker beroept zich voorts op een schending van artikel 17 KB CGVS, zonder *in concreto* aan te tonen op welke manier hij dit artikel geschonden acht. Het is echter niet aan de Raad om veronderstellingen te maken over de juiste bedoelingen van verzoekende partij.

Krachtens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid immers een uiteenzetting van de feiten en de middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder 'middel' in de zin van deze bepaling moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing werd geschonden.

In zoverre verzoeker onvoldoende duidelijk en precies aangeeft hoe de bestreden beslissing de voormelde geschonden geachte rechtsregel heeft miskend, is het middel onontvankelijk.

2.4. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, “*Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*”, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, “*Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*”, 2009, “<http://curia.europa.eu>”).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, “*Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*”, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

Omtrent de vluchtelingenstatus

3.1. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “ a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.2. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3.1. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat verweerder geen rekening heeft gehouden met alle elementen die door verzoeker werden neergelegd ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming, met name (i) twee televisiereportages over het politiek activisme van verzoeker en over de ontvoering van zijn broer, (ii) een foto van verzoeker in het ziekenhuis na een demonstratie in Basra, (iii) een video van de Iraakse zanger Saif Nabeel die verzoekers naam en zijn Facebookpagina 'Bagdad Model' noemt, (iv) drie video's waarin zijn naam genoemd wordt tijdens betogingen, en (v) video's van bedreigingen van Hassan Al Aneesi, de zoon van een politicus. Voorts verwijst verzoeker naar overige door hem neergelegde elementen ter ondersteuning van zijn verzoek en stelt hij dat de beelden van kritieken die hij op Facebook plaatste moeten beschouwd worden als een begin van bewijs. Verzoeker gaf ook spontaan nauwkeurige informatie over zijn ervaringen in Irak en haalt aan dat hij nog meer had kunnen vertellen indien hij de mogelijkheid zou hebben gekregen.

3.3.2. De Raad wijst er vooreerst op dat van de commissaris-generaal niet kan verwacht worden dat hij elk voorgelegd beeld- of videofragment op uitgebreide en individuele wijze analyseert en behandelt in de bestreden beslissing.

Uit de bestreden beslissing blijkt trouwens dat het geheel van de documenten werd meegenomen in de beoordeling van de commissaris-generaal. Daarenboven blijkt uit het administratief dossier dat de door verzoeker bijgebrachte stukken aandachtig werden geanalyseerd (cf. map landeninformatie, stuk 1, Q&A, NMU 2019-083, d.d. 15 juli 2019), alsook dat de motiveringen inzake de toegang tot internetpagina's van verzoeker in de lokalen van verweerder op 19 juni 2019 nauwgezet werd opgevolgd en gedocumenteerd (map landeninformatie, screenshots van GSM en laptop).

3.3.3. Aangaande de door verzoeker neergelegde documenten wordt in de bestreden beslissing onder meer het volgende gesteld: *“Dat u bewijzen voorlegde van het feit dat u 'Bagdad Model' in uw beheer had, kan ook niet worden volgehouden. Zoals reeds aangehaald blijken er verschillende 'Bagdad Model' pagina's te bestaan (met veel en met weinig followers). U verwees doorheen uw verklaringen telkens naar die pagina met het grootste aantal volgers, i.c. @BaghdadModeell, maar op de voorgelegde USB's toont u dan steevast beelden van een andere pagina, i.c. @baghdadmodell. Deze laatste betreft een soort piraatversie, opgericht onder de naam Piraat Baghdad (in het Arabisch) (zie info in het administratief dossier) en ook uit deze blijkt niet dat u de beheer bent of bent geweest.”*

Uit deze motivering, samen gelezen met de informatie in het dossier (map landeninformatie, stuk 1, Q&A, NMU 2019-083, d.d. 15 juli 2019), blijkt nogmaals het onderzoek en beoordeling door verweerder van de bijgebrachte stukken.

De beslissing stelt verder: *“U kan ook geen enkel overtuigend en tastbaar begin van bewijs voorleggen ter staving van uw bewering dat uw Facebookprofielen en –pagina's werden afgesloten, dit in tegenstelling tot wat u beweert. Op de USB-sticks die u voorlegde kon wel een email teruggevonden worden van Facebook.*

Echter, het betrof louter een screenshot waarop een bericht te lezen was van Facebook. Uit het bericht zelf blijkt nergens dat dit bericht aan u was gericht en aldus op u betrekking had. Onderaan het bericht staat bovendien vermeld dat het verstuurd werd naar mrs.X@gmail.com. Dit emailadres werd op geen enkel moment door u opgegeven als zijnde gelinkt aan één van uw profielen en / of pagina's. Het geheel van het voorgelegde beeldmateriaal, terug te vinden op de verschillende door u voorgelegde USB-sticks, bevat ook geen enkel overtuigend en tastbaar begin van bewijs ter staving van uw beweringen dat u de beheerder bent van één of meerdere pagina's."

Wederom betreft dit een terechte motivering inzake een grondig onderzoek van de USB-sticks.

Voorgaande vaststellingen worden terecht en correct aangevuld in de bestreden beslissing waar deze luidt als volgt:

"De door u voorgelegde documenten kunnen ook geen ander licht werpen op voorgaande bevindingen. De kopieën van uw identiteitskaart en de eerste pagina van uw paspoort bevestigen louter uw persoonsgegevens die op zich niet worden betwist. Wat **het vele beeldmateriaal betreft dat u op 3 USB-sticks voorlegde**, dient er allereerst nog eens te worden opgemerkt hieruit op geen enkele manier kan worden afgeleid dat u beheerder bent / was van verschillende Facebookpagina's (zie supra). Op de USB-sticks zijn voorts wel filmpjes / foto's te zien van interviews die op straat worden afgenomen, doch dat hier, zoals u beweert, uw werk betreft, blijkt evenmin uit de voorgelegde beelden. U bent op de beelden immers niet te zien. Dat u, zoals u beweerde, doodsb bedreigingen kreeg en problemen kende, waaronder een inval in uw bureau, omdat u deze interviews publiceerde op uw Facebookpagina's, toonde u bovendien geenszins aan. **Hetzelfde kan worden opgemerkt voor de beelden waarop u te zien bent tijdens protestbetogingen. Bovendien kan niet duidelijk worden nagegaan waar en wanneer deze betogingen plaatsvonden. Dat u eveneens, zoals u beweerde, actief deelnam, betogingen (mee) organiseerde en mensen actief aanzette tot deelname én hierom vervolgens problemen kende, blijkt weerom geenszins uit de voorgelegde beelden.** De beelden van kritieken die u op Facebook plaatste, de pogingen u om te kopen en de bedreigingen die u ontving via social media zijn allen louter screenshots van posts die werden geplaatst. De authenticiteit hiervan kan niet worden nagegaan. Zoals overigens hierboven ook reeds werd aangehaald blijkt de 'Baghdad Model'-pagina waarop de posts te zien zijn, en waarvan u via de USB-sticks beeldmateriaal voorlegde, een piraatversie te zijn. Deze bevinding op zich deed reeds in ernstige mate afbreuk aan uw gehele geloofwaardigheid. Het Youtube-filmpje tot slot waarvan u beweert dat dit toont hoe u, nadat u tijdens een betoging werd geslagen, naar het ziekenhuis werd overgebracht, bevat louter beelden van verschillende personen die een ziekenhuis worden binnengebracht. Zelf bent u op deze beelden weer niet eens te zien. De stukken aangaande de blokkering van uw Facebookpagina's, de lijst met uw verschillende Facebook- en Instagramprofielen en het filmpje aangaande de ontvoering van uw broer werden hierboven reeds besproken. Kan hier aan dit alles nog worden toegevoegd dat kon worden vastgesteld dat al het door u voorlegde beeldmateriaal wazig is en maar weinig concrete en tastbare elementen bevat die uw vele beweringen kunnen staven (zie Q&A in administratief dossier). [de Raad zet vet]."

Uit voorgaande motivering blijkt andermaal dat verzoekers bijgebrachte stukken op nauwgezette wijze werden bestudeerd en geanalyseerd.

3.3.4. Met betrekking tot de televisiereportages wordt in de bestreden beslissing ook nog gesteld:

"U verklaarde dat u via uw media-bureau interviews afnam van oa straatkinderen en vervolgens kritieken postte op het wanbeleid en de alom aanwezige corruptie in Basra. Nog volgens uw verklaringen postte u deze kritieken onder uw eigen naam en dit sinds februari 2018. Dat u, die nochtans op deze manier duidelijk te kennen gaf dat u niet akkoord was met het beleid en de gevoerde politiek, vervolgens door verschillende politici zou zijn gecontacteerd met de vraag om campagne voor hen te voeren in het kader van de nakende parlementsverkiezingen mag dan toch wel verbazen. Ook mag het verbazen dat u, die verklaarde sinds maart 2018 veelvuldig te zijn bedreigd via social media alsook telefonisch, kritieken bleef posten en uw activiteiten zelfs nog opvoerde door deel te nemen aan protestbetogingen in Bagdad en Basra én ook anderen opriep hieraan deel te nemen, dit alles bleef doen en dit onder uw eigen naam. Uw collega bij het media-bureau, J., verliet nochtans Irak reeds in april 2018 en dit uit schrik voor de vele bedreigingen die jullie kregen (zie CGVS I p. 35). Nochtans vreesde ook u in die periode reeds af en toe te zullen worden gedood (zie CGVS I p. 35). Nadat een inval plaatsvond in uw bureau, d.d. 15 mei 2018, 'had u direct door dat het serieus begonnen was'. Ondanks de intensieve dreigberichten – er werd mee bedreigd u te liquideren en u te ontvoeren – bleef u verder doen. U diende geen klacht in tegen deze bedreigingen omdat u schrik had, zo vervolgde u (zie CGVS I p. 22 en 23). Uit schrik sliep u bovendien vanaf de inval ook niet meer thuis (zie CGVS II p. 34).

Dat u in deze context er dan toch voor koos om onder uw eigen naam kritische berichten te blijven posten, dit terwijl u nochtans voorheen via een anoniem profiel postte, is niet aannemelijk. Indien u immers daadwerkelijk (bij momenten) vreesde voor uw leven, kan logischerwijs toch verondersteld worden dat u vooreerst kost wat kost zou willen vermijden dat uw identiteit bekend raakte. Dat u de keuze maakte om onder uw eigen naam te schrijven opdat de mensen zo zouden weten dat u de waarheid schreef (zie CGVS II p. 36), houdt dan ook geen steek.”

Dat de door verzoeker neergelegde filmpjes als dusdanig niet allemaal apart werden besproken in de bestreden beslissing, doet geen afbreuk aan de omstandige motivering in de bestreden beslissing aangaande het geheel van het door verzoeker neergelegde beeldmateriaal.

Hetzelfde geldt voor de video's van verzoeker die aan demonstraties deelneemt. Verzoeker volhardt dat hij gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd over deze demonstraties, maar het louter volharden in reeds eerder afgelegde verklaringen is niet afdoende om de motivering over deze filmpjes *in concreto* te weerleggen waar deze stelt: *“Hetzelfde kan worden opgemerkt voor de beelden waarop u te zien bent tijdens protestbetogingen. Bovendien kan niet duidelijk worden nagegaan waar en wanneer deze betogingen plaatsvonden. Dat u eveneens, zoals u beweerde, actief deelnam, betogingen (mee) organiseerde en mensen actief aanzette tot deelname én hierom vervolgens problemen kende, blijkt weerom geenszins uit de voorgelegde beelden.”*

3.3.5. Gelet op het gebrek aan precedentwerking van arresten van de Raad kan verzoeker zich, mede gelet op de vaststellingen in punt 2.2.2., niet nuttig beroepen op het geciteerde arrest van de Raad van 28 maart 2019.

3.4. Verzoeker argumenteert inzake zijn profiel van politiek activist door de verwijzing naar de talrijke Facebook-pagina's waarbij hij nauw zou zijn betrokken.

Inzake de verzoekers voorgehouden profiel van activist die werkt via de 'social media' en met name via Facebook, oordeelt de bestreden beslissing terecht dat het merkwaardig is dat verzoeker niet in staat bleek op een duidelijke en professionele wijze het verschil uit te leggen tussen een *“Facebookpagina”* (Facebook pages) en *“Facebookaccount (Facebook profile)”*. Te dezen voert verzoeker aan dat de tolk hem tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verkeerd heeft begrepen inzake het verschil tussen een Facebookpagina en een Facebookaccount en dat hij de kans niet kreeg om verder uit te weiden over het verschil tussen beide. Uit het gehoorverslag blijkt inderdaad dat de tolk op een bepaald punt verzoeker niet meer kon volgen want *“Meneer springt van het ene op het andere over”* (zie CGVS 19/06/2019, p. 12). Nadat hem de vraag opnieuw werd gesteld, antwoordde verzoeker echter foutief dat men voor een profiel 4000 vrienden moet hebben (zie CGVS 19/06/2019, p. 12), wat ook zo werd gemotiveerd in de bestreden beslissing. De stelling dat de tolk hem verkeerd zou begrepen hebben, betreft een selectieve lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud. Dat verzoeker voorts ook correcte informatie gaf over een aantal aspecten van de verschillen tussen een Facebookpagina en een Facebookaccount doet, mede gelet op alomtegenwoordigheid van Facebook, geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker wel degelijk andere foutieve verklaringen aflegde.

Dit geldt des te meer omdat verzoeker geen consistente verklaringen aflegde inzake zijn verschillende Facebookprofielen aangezien (i) verzoeker niet precies kon aangeven over hoeveel hij accounts hij beschikt(e); (ii) verzoeker voor elk profiel in zijn gsm moest kijken om te weten aan welk emailadres deze profielen gelinkt waren, om uiteindelijk te verklaren nog slechts voor twee profielen te weten aan welke emailadressen deze verbonden waren; (iii) op de lijst die verzoekers advocaat op 3 juli 2019 overmaakte, een account werd vermeld dat hij voorheen nooit had aangehaald; (iv) verzoeker na het gehoor plots wel een duidelijk schema kon voorleggen met de verschillende accounts, emailadressen en paswoorden zonder verduidelijking hoe deze informatie uiteindelijk werd 'teruggevonden' én met toevoeging van twee emailadressen die voorheen niet werden vermeld.

Verzoeker kreeg tijdens het tweede gehoor de mogelijkheid om op een beveiligde laptop in te loggen op zijn profielen en zijn verschillende Facebookpagina's te openen. Gelet op de uitgebreide beschrijving van de mislukte inlogpogingen is het opmerkelijk dat verzoeker, als vermeend Facebook-activist, zijn inloggegevens niet kende, minstens niet dicht bij de hand zou hebben. Hierbij voegen zich de vaststellingen dat verzoeker (i) de vier Facebook-pagina's die hij naar eigen zeggen beheerde, niet kon openen en (ii) incoherente verklaringen aflegde inzake het afsluiten van de Facebookpagina's.

De Raad stelt verder vast dat verzoeker de motivering niet concreet betwist waar deze stelt: *“Uw bewering dat al uw pagina’s verwijderd werden, kan overigens ook ten zeerste worden betwist. Zo werd u erop gewezen dat er verschillende ‘Bagdad Model’-pagina’s terug te vinden waren. U merkte op dat velen uw nadeden aangezien uw pagina zoveel volgers en succes had (zie CGVS II p. 20). U had ruim 4.000.000 volgers en geen enkele andere ‘Bagdad Model’-pagina had zoveel volgers als uw pagina (zie CGVS II p. 20 en 21). Een poging om die ‘Bagdad Model’- pagina, waarvan u beweerde dat het uw pagina is en waarvan u overigens zelf na het tweede gehoor de link overmaakte aan het CGVS (zie info groene map), te openen, gaf echter geen problemen. De pagina kon nog geopend worden en blijkt dus nog te bestaan (zie info in het administratief dossier). Dit doet ineens ook vragen rijzen bij de waarachtigheid van uw verklaringen aangaande de overige pagina’s die u in uw beheer (zou hebben) (ge)had. Bijkomend kan worden opgemerkt dat uit de pagina ‘Bagdad Model’, die u zelf opgaf en die nog bestaat en actief is, op geen enkele manier blijkt dat u hiervan de beheerder bent of zou geweest zijn (zie info in het administratief dossier).”*

Uit de lezing van het dossier blijkt dat verzoeker gedurende twee persoonlijke gehoren ruim de kans heeft gekregen om uitgebreid te vertellen over zijn profiel en zijn relaas. Nergens uit de notities van de persoonlijke onderhouden blijkt dat verzoeker niet de mogelijkheid kreeg om in detail te vertellen, hetgeen manifest blijkt uit het feit dat hij op 21 februari 2019 een persoonlijk onderhoud had van vier uur en op 19 juni 2019 een persoonlijk onderhoud van zeven uur heeft gehad. Op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud werd verzoeker ook nog de mogelijkheid gegeven om vragen of opmerkingen te geven.

Voorgaande vaststellingen doen besluiten dat verzoeker niet de kennis heeft van de sociale media die men kan verwachten van een persoon die aanvoert de sociale media als kanaal van protest te gebruiken.

3.5. Verzoeker voert verder aan dat hij door de Iraakse overheden werd bedreigd omwille van zijn activisme op de sociale media.

De bestreden beslissing motiveert terecht dat het niet plausibel is dat verzoeker, nadat hij kritieken onder eigen naam had geplaatst waardoor hij onmiskenbaar aantoonde dat hij niet akkoord was met het beleid en de gevoerde politiek, vervolgens door verschillende politici zou zijn gecontacteerd met de vraag om campagne voor hen te voeren in het kader van de nakende parlementsverkiezingen. Het is evenmin aannemelijk dat verzoeker, die verklaarde sinds maart 2018 veelvuldig te zijn bedreigd via ‘social media’, kritieken bleef posten en dit onder zijn eigen naam. Zijn collega bij het mediabureau had Irak reeds in april 2018 verlaten uit schrik voor de vele bedreigingen die ze kregen en verzoeker sloop vanaf de vermeende inval in mei ook niet meer thuis (zie CGVS II, p. 34).

Gelet op verzoekers verklaringen inzake de herhaaldelijke bedreigingen ten aanzien van zijn persoon vanuit de overheid oordeelt verweerder terecht dat het niet aannemelijk is dat zijn belagers zich beperkten tot herhaaldelijke schriftelijke (via sociale media) en mondelinge (telefonische) bedreigingen zonder concrete stappen te ondernemen om hun bedreigingen ook effectief uit te voeren. Dit geldt des te meer omdat verzoeker aanvoert dat op 21 juli 2018, één dag na zijn vlucht uit Irak, men er plots wel in zou zijn geslaagd om verzoekers adres te achterhalen en zijn woning te beschieten.

De loutere opwerping dat er een misverstand was, is omwille van het voorgehouden profiel van verzoeker niet aanvaardbaar om de motivering te weerleggen waar deze stelt: *“U verklaarde voorts dat u uiteindelijk besloot Irak te verlaten nadat het internet werd afgesloten en midden juli 2018 activisten werden gearresteerd en gedood, zo ook W. al G.. Drie dagen na zijn dood zou u Irak ontvlucht zijn (zie CGVS I p. 23, 24, 33 en CGVS II p.38). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie in bijlage aan het administratief dossier werd gevoegd, blijkt echter dat W. al G.i pas in november 2018 werd gedood. Indien W. daadwerkelijk een vriend van u was, jullie samen betogingen organiseerden en bijwoonden én zijn overleden direct gelieerd zou zijn aan uw vertrek, kan toch redelijkerwijs verondersteld worden dat u correct zou kunnen aangeven wanneer hij om het leven kwam. Minstens mag ervan uitgegaan worden dat u zou weten dat hij pas ettelijke maanden nadat u het land verliet het leven liet. Dat u hieromtrent ook geen correcte verklaringen weet af te leggen, holt uw geloofwaardig bijkomend in niet geringe mate uit.”*

Verzoekers verklaring in het verzoekschrift dat hij “*officieus*” werd bedreigd door de autoriteiten is, niet aanvaardbaar om de motivering te weerleggen die stelt: *“De vaststelling voorts dat u, die nochtans beweerde al maandenlang vanuit de overheid te zijn bedreigd met de dood en in juli 2018, nadat*

verschillende activisten werden opgepakt en gedood, besliste dat de maat vol was en uit vrees voor uw eigen leven besloot uw land te verlaten, een visum aanvroeg en gewoon legaal, met uw eigen paspoort, het land verliet, wijst er weerom op dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde problemen en vrees. Ook al zou het zo zijn dat uw belagers nooit uw volledig naam, zoals vermeld op uw identiteitskaart, zouden achterhaald hebben – zoals reeds aangehaald hierboven is dit niet aannemelijk – dat u hoe dan ook besliste legaal te vertrekken en hierbij het risico zou hebben genomen alsnog bij een controle op de luchthaven te worden tegengehouden en opgepakt, houdt geen enkele steek in geval van een waarachtig relaas.”

Omwille van de aangevoerde feiten waar verzoeker beweerdelijk het slachtoffer van was (onder meer aanslag op zijn woning daags na zijn vertrek), is het niet plausibel dat hij zonder enig probleem op legale wijze het land verliet.

3.6. Verzoeker verwijst naar de ontvoering van zijn broer.

De bestreden beslissing motiveert dienaangaande:

“Dat uw broer tot slot op 1 december 2018 werd ontvoerd, kan evenmin worden volgehouden. Gezien geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die u persoonlijk voor uw vertrek uit Irak zou hebben gekend, kan evenmin worden aangenomen dat uw broer, omwille van u en uw activiteiten op social media, uiteindelijk werd ontvoerd. Bovendien blijkt uit uw verklaringen, afgelegd tijdens uw tweede gehoor, dat u nog contact had met u broer. U gevraagd naar familieleden met wie u nog contact heeft, noemde u immers zelf uw broer A. (zie CGVS II p. 5). Nazicht van uw telefoongeschiedenis door de tolk toonde bovendien aan dat er voor het laatst contact was met uw broer via Whatsapp op 18 mei 2019 (zie CGVS II p. 5 en 18). U hier later tijdens het gehoor mee geconfronteerd, merkte u op dat uw broer zonder zijn gsm werd ontvoerd en dat u uw neef na de ontvoering vroeg de telefoon van uw broer ging halen uit het huis (zie CGVS II p. 41). U gevraagd waarom u dit niet eerder aanhaalde toen u tijdens uw persoonlijk onderhoud werd bevraged omtrent de contactgegevens en berichten van uw broer, repliceerde u dat u dit wilde zeggen maar hiertoe de kans niet kreeg (zie CGVS II p. 41). Gezien de veelheid aan informatie die u wilde delen tijdens het gehoor én mede gezien de verwarrende manier waarop u bij momenten op de vragen antwoordde, werd u tijdens het gehoor inderdaad meermaals gevraagd u te beperken tot een antwoord op de u gestelde vragen. Dit volstaat echter niet om te besluiten dat u doorheen uw twee uitgebreide gehoren nimmer de kans zou hebben gehad om deze relevante informatie te delen. Bovendien kan hier nog de vraag worden gesteld hoe u überhaupt kon weten dat u broer zonder zijn gsm werd ontvoerd, reden waarom u uw neef naar uw huis stuurde om spullen op te halen. Waarom uw neef bovendien met u zou communiceren via de telefoon en het telefoonnummer van uw ontvoerde broer, is ook geenszins duidelijk. Immers, bij de vraag met wie van uw familie u nog contacten heeft, verwees u naar twee neven doch uit uw antwoord blijkt dat zij ook zelf over een eigen nummer beschikken (zie CGVS II p. 5). Dat u een filmpje voorlegde waarop zou te zien zijn dat uw broer ontvoerd wordt, kan hierop ook geen ander licht werpen. Er kan op geen enkele manier worden nagegaan wie de personen zijn die op het filmpje te zien zijn, waar ze zich bevinden en / of wanneer dit werd gefilmd. De authenticiteit van dit filmpje kan ook op geen enkele manier worden nagegaan.”

De loutere beweringen dat verzoekers broer ontvoerd werd zonder zijn telefoon en dat deze telefoon nu gebruikt wordt door verzoekers neef, die bovendien blijkbaar dezelfde voornaam heeft als verzoekers broer, om te communiceren met verzoeker kunnen bezwaarlijk aangenomen worden als nuttig verweer ten aanzien van voormelde motivering. Hetzelfde geldt voor de herhaling van zijn verklaringen omtrent het tijdstip van de ontvoering van zijn broer en het filmpje waarop de ontvoering zou te zien zijn.

3.7. Het geheel van voorgaande vaststellingen laat de Raad toe te besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeend profiel van politiek activist op Facebook en zijn veelvuldige en doorgedreven (politieke) activiteiten op sociale media. Bijgevolg wordt ook de waarachtigheid ondermijnd van de vermeende problemen die hij omwille hiervan in Irak zou hebben gehad.

3.8. Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Omtrent de subsidiaire beschermingsstatus

4.1. Verzoeker voert aan dat hem de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend op basis van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en verwijst hiertoe naar de gevoegde en geciteerde landeninformatie.

4.2. Verzoeker beroept zich op artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en stelt dat de situatie in het zuiden van Irak beantwoordt aan voormelde bepaling.

De verwijzing naar de landeninformatie in het verzoekschrift en de bijgevoegde landenrapporten vermogen echter geen afbreuk te doen aan de omstandige motivering in de bestreden beslissing aangaande de situatie in Zuid-Irak. De algemene rapporten en artikelen inzake de veiligheidssituatie in Irak en in Basra, doen geen afbreuk aan de omstandige motivering in de bestreden beslissing. De informatie van verzoeker is duidelijk gelijklopend met deze van verweerder. Ook verzoekers selectieve lezing van de informatie vervat in het administratief dossier vermag geen ander licht te werpen op de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal dienaangaande. De landeninformatie waarnaar verzoeker verwijst in het verzoekschrift ligt in de lijn en strookt met de uitvoerige analyse zoals gedaan door verweerder in de bestreden beslissing.

De motivering inzake de veiligheidssituatie in Zuid-Irak en Basra, die luidt als volgt, blijft derhalve onverminderd overeind:

*“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het terreurgeweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Basra te worden beoordeeld. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, niet rechtstreeks verwickeld waren in het offensief dat ISIS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak. Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIL af. Het door ISIL uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIL verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIL maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van het ISF, pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers gevisieerd worden. Uit de beschikbare informatie blijkt dat ISIL in het zuiden van Irak hoofdzakelijk in de provincie Babil actief is. Niettegenstaande in 2018 Babil gespaard bleef van grootschalige aanslagen, voerde ISIL er in de loop van 2018 meerdere raids uit, met name in het noordoosten langs de grens met de provincie Anbar en in Jurf al-Sakhr. Bij dergelijke aanvallen werden overwegend PMU-strijders, de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en overheidsmedewerkers gevisieerd. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers bleef beperkt. De veiligheidssituatie in Zuid-Irak wordt verder gekenmerkt door tribale spanningen, crimineel en politiek geweld. Voornamelijk in de provincies Basra, Thi Qar en Missan gaven onopgeloste geschillen aanleiding tot gewelddadige clashes tussen stammen met als inzet de controle over grond, olie-inkomsten of water. Omdat dit type geweld soms plaatsvond in residentiële gebieden, vielen er ook burgerslachtoffers te betreuren. Tot slot vinden sinds 2015 regelmatig manifestaties plaats in de zuidelijke provincies van Irak. Hierbij wordt het gebrek aan banen, corruptie, de slechte publieke dienstverlening en de gebrekkige drinkwatervoorziening aangeklaagd. De sociale onrust nam in juli 2018 toe nadat Iran beslist had om de elektriciteitsbevoorrading af te sluiten. De demonstraties die toen van start gingen in de provincie Basra verspreidden zich snel naar de andere provincies, waarbij het tot gewelddadige botsingen tussen betogers en de veiligheidsdiensten kwam. Ondanks beloftes van de regering om extra geld uit trekken voor projecten in de regio bleven de protesten aanhouden, en kwam het opnieuw tot rellen in de stad Basra in september 2018. De golf van betogingen in juli en september 2018 werd met geweld de kop ingedrukt. Tientallen demonstranten werden gearresteerd, verwond of gedood. Dit type geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.*

[...]

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Al Basra in uw hoofde dermate verhogen dat er moet

aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Basra een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat evenwel na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Basra. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Volledigheidshalve wordt hierbij nog aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq._internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.”

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen.

4.3. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

5. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS